

2025/2322

14.11.2025

DECYZJA RADY (WPZiB) 2025/2322

z dnia 13 listopada 2025 r.

w sprawie wspierania wzmocnienia zdolności państw w celu zwiększenia ochrony ludności cywilnej i złagodzenia skutków związanych z konwencjonalnymi i powstającymi technologiami uzbrojenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1 i art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W globalnej strategii na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej z 2016 r. (zwanej dalej „globalną strategią UE”) podkreślono, że Unia zwiększy swój wkład w bezpieczeństwo zbiorowe w Europie.
- (2) W globalnej strategii UE odnotowano, że Unia zdecydowanie będzie popierała upowszechnienie, pełne wdrożenie i egzekwowanie wielostronnych traktatów i systemów dotyczących rozbrojenia, nieprolifracji i kontroli zbrojeń.
- (3) Jeden z takich instrumentów, mianowicie Konwencja ONZ o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych broni konwencjonalnych, które mogą być uważane za powodujące nadmierne cierpienia lub mające niekontrolowane skutki (zwana dalej „konwencją CCW”), reguluje użycie w konfliktach zbrojnych niektórych rodzajów broni konwencjonalnej, uważanych za powodujące nadmierne cierpienie uczestników walk lub niekontrolowane szkody dla ludności cywilnej.
- (4) Unia chce przyczynić się do upowszechnienia, wdrożenia i wzmocnienia konwencji CCW w celu zapewnienia, aby pozostała ona silnym i skutecznym elementem wielostronnego systemu rozbrojenia, nieprolifracji i kontroli zbrojeń, opierając się na pracach przeprowadzonych w tym celu na podstawie decyzji Rady (WPZiB) 2021/1694 ⁽¹⁾.
- (5) Ponadto Unia chce wspierać wdrażanie Paktu na rzecz przyszłości, który został przyjęty przez państwa członkowskie ONZ w 2024 r. celem ponowienia swoich zobowiązań na rzecz pokoju i bezpieczeństwa poprzez uzgodnienie istotnych środków mających zwiększyć stabilność na świecie. Środki te obejmowały potwierdzenie zobowiązań wynikających z istniejących międzynarodowych instrumentów na rzecz rozbrojenia, przyjęcie innowacyjnych podejść oraz opracowanie nowych narzędzi w celu zwiększenia ochrony ludności cywilnej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Celem projektu wspieranego na podstawie niniejszej decyzji jest wzmocnienie zdolności państw w zakresie ochrony ludności cywilnej oraz złagodzenie skutków związanych z konwencjonalnymi i powstającymi technologiami uzbrojenia.
2. W związku z tym Unia wspiera następujące działania:
 - a) zapewnienie wyprzedzających, dynamicznych i elastycznych podejść do nowych i powstających technologii uzbrojenia;
 - b) uwzględnienie skutków, jakie powstające technologie uzbrojenia mogą mieć dla ochrony ludności cywilnej – poprzez zwiększenie wśród zainteresowanych stron wiedzy technicznej i praktycznej i wiedzy na temat przepisów;
 - c) przyczynienie się do wdrożenia Paktu ONZ na rzecz przyszłości oraz propagowania oenzetowskich celów zrównoważonego rozwoju i prawa międzynarodowego praw człowieka w obszarach, w których są one zbieżne z humanitarnymi działaniami na rzecz rozbrojenia.
3. Szczegółowy opis projektu znajduje się w załączniku do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/1694 z dnia 21 września 2021 r. w sprawie wsparcia upowszechniania, wdrażania i wzmocnienia Konwencji o zakazie lub ograniczeniu użycia pewnych broni konwencjonalnych, które mogą być uważane za powodujące nadmierne cierpienia lub mające niekontrolowane skutki (konwencji CCW) (Dz.U. L 334 z 22.9.2021, s. 14, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2021/1694/oj>).

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem”).
2. Techniczna realizacja projektów, o których mowa w art. 1, zostaje powierzona Biuru ONZ ds. Rozbrojenia (UNODA).
3. UNODA będzie realizować to zadanie pod kierownictwem Wysokiego Przedstawiciela. W tym celu Wysoki Przedstawiciel dokonuje niezbędnych ustaleń z UNODA.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację projektu, o którym mowa w art. 1, (zwana dalej „wydatkami”) wynosi 1 299 897,33 EUR.
2. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu Unii.
3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami. W tym celu Komisja zawiera niezbędną umowę z UNODA (zwaną dalej „umową”). Umowa musi zawierać zobowiązanie UNODA do zapewnienia, aby wkład Unii był wyeksponowany stosownie do jego wielkości.
4. Komisja dokłada starań, aby umowę zawarto jak najszybciej po wejściu w życie niniejszej decyzji. Komisja informuje Radę o wszelkich związanych z tym trudnościach oraz o dacie zawarcia umowy.

Artykuł 4

1. Wysoki Przedstawiciel składa Radzie sprawozdania z wykonania niniejszej decyzji na podstawie sprawozdań przygotowywanych regularnie, co sześć miesięcy, przez UNODA. Sprawozdania te stanowią podstawę oceny przeprowadzanej przez Radę.
2. Komisja składa Radzie sprawozdania dotyczące aspektów finansowych projektów, o których mowa w art. 1.

Artykuł 5

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.
2. Niniejsza decyzja traci moc 36 miesięcy po dniu zawarcia umowy, o której mowa w art. 3 ust. 3. Niniejsza decyzja traci jednak moc sześć miesięcy po dacie jej wejścia w życie, jeżeli umowa nie zostanie zawarta w tym okresie.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 listopada 2025 r.

W imieniu Rady

Przewodnicząca

S. LOSE

ZAŁĄCZNIK

DOKUMENT PROJEKTOWY

Wzmacnianie zdolności państw w celu zwiększenia ochrony ludności cywilnej i złagodzenia skutków związanych z konwencjonalnymi i powstającymi technologiami uzbrojenia**1. KONTEKST I UZASADNIENIE**

W 2024 r. państwa członkowskie ONZ przyjęły Pakt na rzecz przyszłości, w którym ponawiają swoje zobowiązania na rzecz pokoju i bezpieczeństwa poprzez uzgodnienie istotnych środków mających zwiększyć stabilność na świecie. Środki te obejmowały potwierdzenie zobowiązań wynikających z istniejących międzynarodowych instrumentów na rzecz rozbrojenia, przyjęcie innowacyjnych podejść oraz opracowanie nowych narzędzi w celu zwiększenia ochrony ludności cywilnej.

Działanie 26 Paktu na rzecz przyszłości dotyczy wspierania państw w wysiłkach na rzecz ochrony ludności cywilnej przed zagrożeniami związanymi z bronią konwencjonalną i powstającymi technologiami uzbrojenia. W działaniu 27 zwraca się uwagę, że szybkie zmiany technologiczne stwarzają możliwości i zagrożenia dla wspólnych wysiłków na rzecz utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, oraz podkreśla się pilną potrzebę zajęcia się powstającymi technologiami w dziedzinie systemów śmiertelności broni autonomicznej.

Ponadto w działaniu 14 państwa z całą stanowczością potępiły niszczycielski wpływ konfliktu zbrojnego na ludność cywilną, infrastrukturę cywilną i dziedzictwo kulturowe oraz wyraziły szczególne zaniepokojenie nieproporcjonalnym wpływem, jaki przemoc związana z konfliktem zbrojnym wywiera na kobiety, dzieci, osoby z niepełnosprawnościami i inne osoby znajdujące się w trudnej sytuacji.

Wszystko to wypukla, jak ważne jest, by w centrum kwestii związanych z konfliktem zbrojnym oraz wykorzystywaniem i kontrolą konwencjonalnych i powstających technologii uzbrojenia stawiać ludzi, kładąc nacisk na środki wspierające zasady humanitarne, prawa człowieka, zrównoważony rozwój i inne czynniki niezbędne dla dobrostanu ludzi.

Projekt posłuży za kompleksowe narzędzie polityki operacyjnej, mające na celu zwiększanie wiedzy i zdolności państw w zakresie złagodzenia skutków związanych z konwencjonalnymi i powstającymi technologiami uzbrojenia oraz w zakresie wypełniania zobowiązań tych państw wynikających z ratyfikowanych przez nie traktatów humanitarnych.

2. CELE

Decyzja Rady będzie miała następujący cel ogólny: wzmocnienie zdolności państw w zakresie ochrony ludności cywilnej i złagodzenia skutków związanych z konwencjonalnymi i powstającymi technologiami uzbrojenia.

W tym celu w ramach projektu realizowane będą następujące działania:

- a) zabezpieczenie przyszłości poprzez zapewnienie wyprzedzających, dynamicznych i elastycznych podejść do nowych i powstających technologii uzbrojenia;
- b) uwzględnienie skutków, jakie powstające technologie uzbrojenia mogą mieć dla ochrony ludności cywilnej – poprzez zwiększenie wśród zainteresowanych stron wiedzy technicznej i praktycznej i wiedzy na temat przepisów;
- c) przyczynienie się do wdrożenia Paktu na rzecz przyszłości oraz propagowania celów zrównoważonego rozwoju i prawa międzynarodowego praw człowieka w obszarach, w których są one zbieżne z działaniami na rzecz rozbrojenia w celach humanitarnych; oraz
- d) wykorzystanie prac przeprowadzonych w ramach projektu wspierającego upowszechnianie, wdrażanie i wzmocnienie konwencji o niektórych rodzajach broni konwencjonalnej (konwencji CCW) (decyzja Rady (WPZiB) 2021/1694 z dnia 21 września 2021 r.).

3. OCZEKIWANE WYNIKI I DZIAŁANIA W RAMACH PROJEKTU

W ramach projektu realizowane będą następujące działania:

3.1. Działanie 1: Zabezpieczenie przyszłości w kontekście postępu technologicznego

3.1.1. Cel działania

Projekt ten będzie miał na celu pomoc państwom w aktywnym przewidywaniu i rozwiązywaniu nowych i pojawiających się wyzwań oraz w dostosowywaniu się do zmian technologicznych, a także zapewnienie, aby w projektowaniu i wykorzystywaniu powstających technologii uzbrojenia nadal na pierwszym planie stawiano odpowiedzialne innowacje i zaangażowanie w ochronę ludności cywilnej. W szczególności działanie to będzie miało na celu towarzyszenie państwom w ich wielostronnych dyskusjach dotyczących systemów autonomicznych śmiertelnej broni autonomicznej, w szczególności w ramach Grupy Ekspertów Rządowych ds. Nowych Technologii w dziedzinie Systemów Śmiertelnej Broni Autonomicznej (grupy ekspertów rządowych ds. LAWS).

3.1.2. Opis działania

Rezultaty obejmują:

- Opracowanie co najmniej dwóch badań obejmujących oceny ryzyka, aby na bieżąco śledzić rozwój i stosowanie powstających technologii uzbrojenia oraz ocenić ich potencjalny wpływ na pokój i bezpieczeństwo na świecie, międzynarodowe prawo humanitarne i międzynarodowe prawo praw człowieka.
- Zorganizowanie maksymalnie sześciu dialogów w celu ułatwienia interdyscyplinarnego zaangażowania naukowców, liderów przemysłu, etyków, inżynierów i dyplomatów w celu wspierania całościowych rozwiązań oraz zapewnienie, aby przy projektowaniu i wykorzystywaniu powstających technologii uzbrojenia w wystarczającym stopniu uwzględniane były skutki etyczne, prawne, humanitarne i w zakresie praw człowieka. Co najmniej jeden z tych dialogów będzie prowadzony we współpracy z instytucjami akademickimi i badawczymi w celu zwiększenia wiedzy na temat roli kobiet i młodzieży w rozbrojeniu oraz podnoszenia świadomości tej kwestii, przy czym należy zapewnić znaczący udział kobiet-ekspertek i młodzieży działających w dziedzinie rozbrojenia.

3.1.3. Oczekiwany wynik działania

- W ramach wspomnianych dwóch badań zbadane zostaną i opracowane spostrzeżenia i zalecenia polityczne dotyczące potencjalnych skutków nowych i powstających technologii uzbrojenia; zostaną też określone sposoby reagowania i zaangażowania ze strony państw. Oczekuje się, że dzięki temu państwa i inne zainteresowane strony w większym stopniu zaangażują się w te kwestie. Dialogi te będą okazją do poczynienia postępów w dyskusjach na temat systemów śmiertelnej broni autonomicznej i do wsparcia postępów w odpowiednich procesach międzyrządowych, w szczególności w ramach grupy ekspertów rządowych ds. LAWS, w latach 2025–2026 i w kolejnych.
- Działanie to zachęci ponadto do gromadzenia i ujmowania w całość szerokich spojrzeń na tę kwestię oraz, w stosownych przypadkach, pozwoli przedstawić na arenie międzynarodowej i w ramach wielostronnych dyskusji, w tym na forum grupy ekspertów rządowych ds. LAWS, już zidentyfikowane kwestie i do tej pory niedostatecznie uwzględniane opinie, zwłaszcza podmiotów z globalnego Południa.
- Działanie to ma też zapewnić kompleksowe podejście do roli kobiet i młodzieży w rozbrojeniu w oparciu o wizję długoterminowej integracji. W związku z tym oczekuje się, że nastąpi wzmocnienie pozycji kobiet i przedstawicieli młodzieży i że będą się oni mogli angażować w istotne tematy, a także że zostaną określone i będą realizowane możliwości zaangażowania z uwzględnieniem ostatecznego celu, jakim jest uregulowanie znaczącego uczestnictwa na wielu forach zajmujących się rozbrojeniem.

3.2. Działanie 2: Propagowanie i ułatwianie wdrażania na szczeblu krajowym konwencji o niektórych rodzajach broni konwencjonalnej i innych kluczowych instrumentów

3.2.1. Cel działania

Działanie to skoncentruje się na zapewnieniu państwom i odpowiednim zainteresowanym stronom kompleksowej wiedzy i zdolności w zakresie operacjonalizacji i wdrażania konwencji CCW i innych kluczowych międzynarodowych instrumentów humanitarnych, które te państwa i strony ratyfikowały, oraz na tym, w jaki sposób dziedziny te są zbieżne z międzynarodowymi zobowiązaniami w zakresie praw człowieka i celami zrównoważonego rozwoju.

3.2.2. Opis działania

Rezultaty tego działania obejmują:

- Udzielanie pomocy technicznej maksymalnie czterem Wysokim Umawiającym się Stronom konwencji CCW w dokonywaniu zmian przepisów lub polityk i podręczników dotyczących wdrożenia konwencji i protokołów do niej lub we wspieraniu ich opracowywania/aktualizacji, z wykorzystaniem przewodnika dotyczącego wdrażania konwencji CCW opracowanego na podstawie decyzji Rady (WPZiB) 2021/1694.
- Opracowanie jednej przyjaznej dla użytkownika i kompleksowej platformy internetowej zapewniającej wszechstronne informacje na temat instrumentów w dziedzinie rozbrojenia w celach humanitarnych, która to platforma obejmowałaby:
 - bibliotekę prawną zawierającą przepisy i polityki w zakresie wdrażania odpowiednich instrumentów i inne odpowiednie zasoby, aby zwiększyć wiedzę państw i ułatwić wymianę informacji na temat najlepszych praktyk i zmian prawnych;
 - platformę ułatwiającą składanie wniosków o pomoc techniczną, łączącą państwa, odpowiednie zainteresowane strony i ekspertów, którzy mogą udzielić pomocy technicznej związanej z doradztwem przed ratyfikacją oraz wdrażaniem i przestrzeganiem instrumentów w dziedzinie rozbrojenia w celach humanitarnych;
 - platformę zawierającą zasoby zewnętrzne, aby umożliwić państwom zapoznanie się z wyselekcjonowanymi materiałami związanymi z rozbrojeniem w celach humanitarnych oraz na bieżąco informować o rozwoju sytuacji i tendencjach;
 - e-platformę, by uprościć składanie rocznych sprawozdań na temat wybranych instrumentów w dziedzinie rozbrojenia w celach humanitarnych, zapewniającą przejrzystość i rozliczalność oraz zmniejszającą obciążenia państw związane z wypełnianiem ich obowiązków sprawozdawczych.

3.2.3. Oczekiwane wyniki działania

- Oczekuje się, że dzięki zapewnieniu ukierunkowanej pomocy technicznej działanie to doprowadzi do skutecznego wdrażania konwencji CCW na szczeblu krajowym przez określone Wysokie Umawiające się Strony. Pozwoli to ponadto zwiększyć widoczność wytycznych dotyczących wdrażania opracowanych w ramach decyzji Rady (WPZiB) 2021/1694 i stworzyć praktyczne podstawy udzielania w przyszłości ukierunkowanej pomocy we wdrażaniu.
- Jednym z wyników działania ma być też utworzenie platformy internetowej zarządzanej przez UNODA i zawierającej szeroki zakres praktycznych narzędzi, wytycznych i materiałów, w tym bazę danych zawierającą przepisy i polityki krajowe. Platforma ułatwi ogólną dostępność materiałów i zapewni państwom praktyczną pomoc w zakresie rocznych obowiązków sprawozdawczych wynikających z wybranych instrumentów w dziedzinie rozbrojenia w celach humanitarnych – z myślą o zwiększeniu liczby składanych sprawozdań. Ponadto platforma pomoże zapewnić większą jasność co do komplementarności traktatów w dziedzinie rozbrojenia w celach humanitarnych, aby wspierać wysiłki zarówno na rzecz wdrażania, jak i upowszechniania.

3.3. Działanie 3: Opracowanie narzędzi technicznych i podnoszenie świadomości na temat ochrony ludności cywilnej

3.3.1. Cel działania

Działanie to skupi się na wymianie najlepszych praktyk i opracowaniu narzędzi technicznych dla decydentów, praktyków i organizacji w celu zwiększenia ochrony ludności cywilnej w konfliktach zbrojnych i złagodzenia skutków użycia broni. Działanie to pomoże też w realizacji środków budowy zaufania między państwami, które są stronami odpowiednich instrumentów międzynarodowego prawa humanitarnego i praw człowieka lub które takie instrumenty zatwierdziły.

3.3.2. Opis działania

Rezultaty tego działania obejmują:

- Zorganizowanie co najmniej trzech warsztatów dla urzędników państwowych, personelu wojskowego i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego w celu wymiany informacji na temat opracowywania i wdrażania najlepszych praktyk związanych z politykami i praktykami dotyczącymi ochrony ludności cywilnej.
- Co najmniej jedna analiza badawcza/kontekstowa dotycząca ochrony ludności cywilnej przed wpływem użycia broni, po to by określić główne obszary potencjalnych działań państw i powiązane rozwiązania, które obejmują ewentualną konwergencję i komplementarność wynikającą z odpowiednich mechanizmów ochrony praw człowieka.
- Jeden przewodnik dotyczący broni i amunicji ułatwiający rejestrowanie ofiar, po to by wzmocnić zdolność Organizacji Narodów Zjednoczonych do gromadzenia danych dotyczących broni, w tym identyfikacji broni i szczegółów dotyczących śmierci lub obrażeń ciała, w celu zwiększenia rozliczalności i lepszego podejmowania świadomych decyzji.

3.3.3. Oczekiwane wyniki działania

- Oczekuje się, że warsztaty umożliwią uczestnikom lepsze zrozumienie podejścia do zmniejszenia wpływu użycia broni, które jest ukierunkowane na człowieka. Pozwolą ponadto na dialog między szerokim gronem podmiotów, w tym praktykami wojskowymi i przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego pracującymi w terenie, w celu określenia praktycznych środków wdrażania strategii ukierunkowanych na człowieka w różnych dziedzinach wiedzy fachowej, przy jednoczesnym zachęcaniu do wzajemnego czerpania inspiracji między sektorami i wykorzystaniu szeregu zaleceń wydanych w ramach międzynarodowych mechanizmów ochrony praw człowieka. Dialogi wojskowe z rządem, podmiotami cywilnymi, urzędnikami i przedstawicielami przemysłu obronnego oraz przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego i innymi powiązanymi ekspertami mają na celu wskazanie i zebranie konkretnych przykładów najlepszych praktyk w zakresie ochrony ludności cywilnej przed skutkami użycia broni konwencjonalnej. Zgromadzone informacje mają przyczynić się do szerszego zaangażowania państw i zainteresowanych stron w tę kwestię z myślą o zbudowaniu wspólnoty praktyków, w której priorytetowo traktuje się ochronę ludności cywilnej, oraz mają zapewnić państwom praktyczne wskazówki w procesie przeglądu lub opracowywania krajowych polityk i praktyk.
- W dokumencie analitycznym zostaną określone i zasugerowane państwom obszary działania z myślą o wzmocnieniu podejść do ochrony ludności cywilnej w kontekście istniejących instrumentów w dziedzinie rozbrojenia w celach humanitarnych. W związku z tym oczekuje się, że proponowane działania i możliwości zaangażowania zostaną podjęte przez państwa przy wsparciu UNODA.
- Wskazówki techniczne mają zwiększyć dokładność i zdolność Organizacji Narodów Zjednoczonych do gromadzenia danych dotyczących uzbrojenia za pośrednictwem różnych podmiotów i agend, w tym praktyków w terenie, co będzie bezpośrednią odpowiedzią na wnioski państw do Organizacji Narodów Zjednoczonych o dostarczanie danych dotyczących wykorzystania broni i ochrony ludności cywilnej w bardziej znormalizowany sposób. Ponadto wskazówki pomogą zapewnić spójne stosowanie terminologii i pojęć w wytycznych i informacjach dostarczanych przez Organizację Narodów Zjednoczonych.

4. PERSONEL

Wdrożenie niniejszej decyzji Rady będzie wymagało stałej obecności personelu w Genewie, aby zapewnić sprawną realizację działań prowadzonych od czasu przyjęcia poprzedniej decyzji Rady.

W świetle opisanego powyżej zakresu proponowanych działań oraz w celu zapewnienia wysokiej jakości realizacji i trwałości wysiłków podejmowanych w ramach niniejszej decyzji Rady proponuje się, aby powołać jednego specjalnego kierownika programu na szczeblu zaszerogowania P3 oraz jednego członka personelu odpowiedzialnego za wsparcie administracyjne, zatrudnianego na zasadzie podziału kosztów w pełnym wymiarze czasu pracy na szczeblu zaszerogowania GS. Środki finansowe na pierwszy rok pracy członka personelu na szczeblu zaszerogowania GS będą pochodzić z innych zasobów pozabudżetowych; UNODA zwróci się również do państw członkowskich UE o sfinansowanie stanowiska specjalnego młodszego specjalisty w celu wspierania i wdrażania działań w zakresie konwencji CCW. Dodatkowo wymogi kadrowe obejmą konsultantów eksperckich i poszczególnych wykonawców, mających przygotować konkretne działania lub produkty, w przypadku których sama organizacja nie dysponuje wiedzą fachową.

5. MONITOROWANIE, OCENA I SPRAWOZDAWCZOŚĆ

Jednostka UNODA wspierająca realizację konwencji CCW będzie przedstawiać coroczne sprawozdania z postępów w realizacji projektu.

6. CZAS TRWANIA

Całkowity szacowany czas realizacji projektu wynosi 36 miesięcy.

7. WYEKSPONOWANIE DZIAŁAŃ UE

UNODA w Genewie, zgodnie z praktyką ONZ, zapewni wyeksponowanie wkładu UE, w tym przez stosowne logo na materiałach powstałych w ramach projektu, by podkreślić rolę odgrywaną przez UE w działaniach objętych projektem i jej wkład. Dzięki temu wkład UE będzie widoczny, przejrzysty i dobrze oznakowany.

8. BENEFICJENCI

Głównymi beneficjentami tego projektu są przedstawiciele państw, w tym formalni przedstawiciele, krajowe punkty kontaktowe, a także eksperci praktycy i personel wojskowy. Pozostali beneficjenci obejmują kluczowe zainteresowane strony działające w dziedzinie rozbrojenia w celach humanitarnych, w tym podmioty i agendy ONZ wspierające państwa we wdrażaniu różnych zobowiązań związanych z instrumentami w dziedzinie rozbrojenia w celach humanitarnych.